

Dans se comportement, l'approche du mâle est remarquable. Il peut apparemment localiser la femelle à plus d'un mètre et demi de distance car il se dirigeait en ligne droite vers elle. Il se peut qu'un accouplement précédent ait été interrompu et que le mâle fût toujours en train de suivre la femelle en question. Chez les dolichopodides mâles, ce sont surtout les pattes antérieures qui sont souvent ornementées présentant une grande diversité de formes et de couleurs très sophistiquées. On ne peut douter de leur fonction sexuelle. Chez *S. platypterus*, seul les tarsi médians sont modifiés et avant nos observations leur fonction n'était pas évidente. En agitant et en courbant les trois derniers segments tarsaux au niveau des yeux de la femelle, le mâle semble ainsi attirer son attention ou, plutôt détourner son attention au moment de l'accouplement. Cet acte ne constitue probablement qu'un élément de reconnaissance intraspécifique.

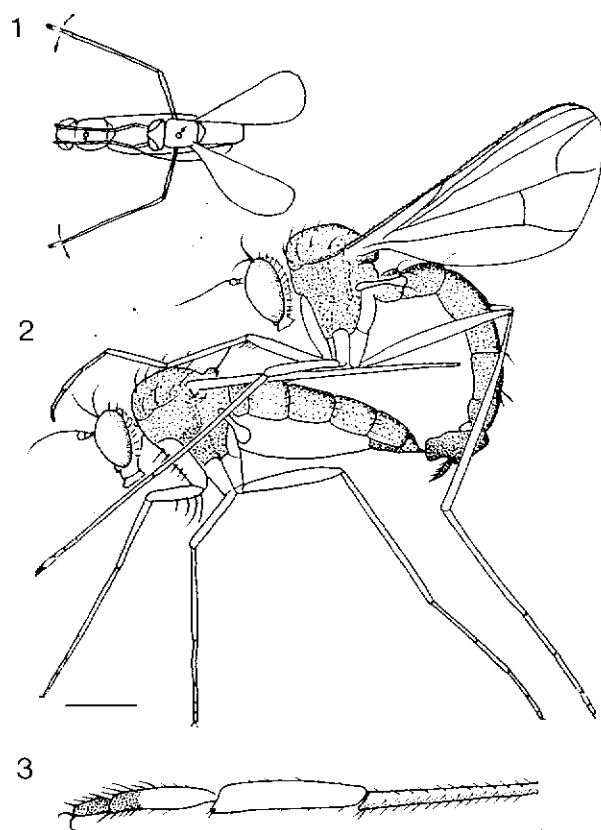

Fig. 1: Vue dorsale d'un couple de *Sciapus platypterus*; Fig. 2: Vue de profil; Fig. 3: Tarsi 3, 4 et 5 de la patte médiane du mâle. Echelle 1 mm.

5. De secretaris geeft een samenvatting van de mededeling van Dhr. G. HAGHEBAERT die zich liet verontschuldigen.

Notities over enige zoutminnende Coleoptera Staphylinidae uit het Camargue gebied

door G. HAGHEBAERT

Tijdens een recente excursie naar de Camargue (28. V-10. VI. 1988) werden er een 200-tal Staphyliniden verzameld waaronder enige halophile en halobionte soorten welke in deze bijdrage besproken worden.

De Camargue, een uitermate interessant deltagebied vraagt bij de meeste natuurliefhebbers geen beschrijving meer (voor bespreking van de biotopen, zie BIGOT, THEROND en LHOST, l.c.).

De Coleoptera fauna van de Camargue is goed onderzocht doch over de Staphylinidae is weinig gepubliceerd geweest.

Tijdens onze verzameltrip werd materiaal bijeengebracht uit Les Saintes-Maries-de-la-Mer, Etang de Vaccarés (Réserves Naturelles), Port Camargue (Le Grau-du-Roi) en la Grande Motte.

1. *Omalium riparium* THOMSON, 1856.

La Grande Motte, 1 ♀ in de intertidale zone samen met andere halobionten zoals *Myrmecopora uvida* en *Tachys scutellaris* STEPHENS, 1828 (Carabidae).

2. *Euphantias insignis* (MULSANT & REY, 1856).

Saintes Maries, Vaccarés (R.N.), Pointe Martine: telkens één exemplaar tussen aanspoelsel in de spatzone samen met *Phytosus* species.

Deze halobionte soort is slechts bekend uit Zuid-Frankrijk (Camargue, Provence), Egypte (Alexandrië, Heluan), en de subspecies *insularis* KOCH, 1934 uit Sardinië en Corsica.

3. *Carpelimus halophilus* (KIESENWETTER, 1844).

La Grande Motte, 5 ex. in de intertidale zone tussen stenen en aanspoelsel, samen met de haloxene soorten *Carpelimus bilineatus* STEPHENS, 1834 en *Carpelimus corticinus* (GRAVENHORST, 1806).

4. *Carpelimus schneideri* (GANGLBAUER, 1895).

Saintes Maries, 1 ex. in de spatzone van deze zeldzame halobionte soort.

5. *Carpelimus alutaceus* (FAUVEL, 1898).

Vaccarés (R.N.), 4 ex. van deze Zuid-Europese soort op vochtige zand tussen aanspoelsel.

6. *Bledius spectabilis* (KRAATZ, 1857).

Saintes Maries, 2 ♂ & 3 ♀ tussen aanspoelsel in de intertidale zone in gezelschap van onderstaande soort.

7. *Bledius (Euceratobledius) furcatus* (OLIVIER, 1811), var. *skrimshiri* (CURTIS, 1826).

Saintes Maries, 1 ♂ & 1 ♀ (zie *B. spectabilis*).

8. *Bledius (Elbidus) verres* (ERICHSON, 1839).

Port Camargue, 2 ♂ & 2 ♀ aan de oever van een zoutkreek in gezelschap van *Platystethus nitens* (SAHLBERG, 1832) en de Carabidae *Dyschirius salinus* SCHAUM, 1843.

9. *Cafius xantholoma* (GRAVENHORST, 1806).

La Grande Motte, 2 ♂ & 6 ♀ van deze algemene halobionte soort tussen aanspoelsel op het strand.

10. *Phytosus spinifer* CURTIS, 1838.

Vaccarés (R.N.), 1 ex. in de spatzone samen met *Euphania insignis* en onderstaande soort.

11. *Phytosus balticus* KRAATZ, 1859.

Vaccarés (R.N.), 3 ex. (zie *P. spinifer*).

12. *Myrmecopora (Xenusa) uvida* (ERICHSON, 1840).

La Grande Motte, 4 ex. van deze halobionte soort tussen stenen in de spatzone in gezelschap van *Myllaena elongata* (MATTHEWS, 1838).

Literatuur

- BIGOT, L. & THÉRON, J., 1960. - Les populations de Coléoptères des bords du Rhône et leur rôle dans le peuplement de la Camargue. *Bull. Soc. Etudes des Sciences Naturelles de Nîmes*
- LHOST, G., 1984. - Les Coléoptères intéressants de la Camargue. *Bull. Anns Soc. r. belge Ent.* 120: 22-27.
- THÉRON, J. & BIGOT, L., 1964. - Les populations de Coléoptères de dunes littorales de Camargue. *L'Entomologiste* XX, 3: 38-49.

6. Op verzoek van Dhr. P. BERBIERS en J. MERTENS, geeft de secretaris een overzicht van hun mededeling.

Distribution of corticolous Collembola (Insecta, Apterygota) in East and West Flanders

by Philippe BERBIERS¹ and Johan MERTENS²

¹ Westakkerslaan 14, B-2750 Beveren.

² Laboratorium voor Ecologie der Dieren, Zoögeografie en Natuurbehoud, K.L. Ledeganckstraat 35, B-9000 Gent.

Samenvatting

In 21 plaatsen in Oost- en West-Vlaanderen, verspreid over 15 U.T.M. hokken, werden in totaal 10 springstaartensoorten behorende tot 3 families aangetroffen op de bast van bomen.

Introduction

As almost nothing is known of the distribution of Collembola in Belgium, we thought it useful to present the results of a small survey in East and West Flanders.

Material and methods

We used a battery-driven aspirator to sample corticolous Collembola in 21 localities in East and West Flanders that are scattered over 15 U.T.M.-quadrants. At each locality, 1 to 7 samples were taken (total: 63). Sampling involved aspirating for 1 to 2 minutes the bark of 1 to 6 trees having a well-developed layer of epiphytic algae. In all, 201 trees (178 deciduous, 23 coniferous) were sampled. Captured springtails were fixed immediately in a 4% formaldehyde solution. All individuals were identified according to GISIN (1960).

Results

With the exception of Berlare and Wetteren, Collembola were found on tree trunks at all localities (Table). We pooled the capture data as there were no major differences in abundance or species composition between coniferous and deciduous trees. Sampling at any locality was highly variable: from 2 to 93 individuals, belonging to 1 to 6 different species were captured.